

NEVER

مدرک

MIND

هویت

THE

مهم

PAPERS!

نیست!

ما انسان‌های عادی هستیم که در هامبورگ زندگی می‌کنیم. ما پناهجویانی هستیم که مجبور شده‌ایم روزانه با شرایط بد زندگی در کمپ‌های دورافتاده و لبریز از جمعیت بسازیم. ما مستاجرینی هستیم که علیه جابه‌جایی اجباریمان از محله‌هایی که روزبه روز گران‌تر می‌شوند مبارزه می‌کنیم. و ما فعالانی هستیم که می‌خواهیم حق خود را از این شهر دوباره به دست بیاوریم. ما پناهجویان گروه "لامپدوزا در هامبورگ" هستیم. ما کارگرانی هستیم که می‌دانیم به عنوان یک حقوق‌بگیر تنها زمانی می‌توانیم قدرتمند پای خواسته‌هایمان بایستیم که با کارگرانی متحد شویم که در بدترین شرایط کاری و ایمنی مشغول به کارند. و دانش‌جویانی هستیم که محدود کردن آموزش با کیفیت با کیفیت را برای بچه پولدارها تحمل نخواهیم کرد. ما انسان‌هایی هستیم که قبول نخواهیم کرد که بدیهی‌ترین حقوق شهروندی از همسایگانمان دریغ شود. ما برای ایستادن در کنار شما در هامبورگ و سپس در تمام نقاط دنیا خواهیم جنگید. ما از هم محافظت خواهیم کرد و با در کنار هم ایستادن و یاری رساندن به دیگری قدرتمند خواهیم شد. ما می‌دانیم که در هامبورگ برای همه جا است و تنها کسانی که می‌خواهند با زیرپا گذاشتن حقوق دیگری به خواسته‌های خود برسند، در این شهر جایی نخواهند داشت.

روز 15 فوریه، روز برگزاری انتخابات هامبورگ است. یکی از کاندیداهای این انتخابات سناتور حزب SPD است که فکر می‌کند تا به حال هرکاری کرده، درست بوده است. ما با او مخالفیم و شخص سناتور را در قبال بدرفتاری با پناهجویان هامبورگ مقصر می‌دانیم. ما صدایمان را بلند خواهیم کرد و تا جایی که بتوانیم به سناتور فشار خواهیم آورد تا بتوانیم مجبورشان کنیم قوانین مربوط به پناهنده‌ها را به نفع پناهجویان تغییر دهد.

" یک و سال و نیم است که گروه "لامپدوزا در هامبورگ" جزوی از هویت این شهر شده است. ما این‌جا زندگی و کار می‌کنیم و همین‌جا شکل گرفته‌ایم. هزاران نفر از مردم این شهر از تلاش ما برای گرفتن حق سکونت پشتیبانی کرده‌اند ولی سناتور هامبورگ هم چنان ما را نادیده می‌گیرد."

" ما از سرتاسر دنیا به هامبورگ پناه آوردیم. از جنگ‌ها فرار کرده‌ایم. درمقابل اسلحه های ساخت آلمان ایستاده‌ایم و گرسنگی و فقر را چشیده‌ایم. اکنون اما ما در کاتینرها و چادرهایی زندگی می‌کنیم که شرایط حداقلی از استانداردها را ندارند. آسیب‌دیده از فرارمان، در مجاورت یکدیگر و بدون هرگونه فضای خصوصی زندگی سختی را می‌گذرانیم. دسترسی‌مان به داروهای موردنیازمان محدود است و حتی مکانی برای آشپزی از ما دریغ شده است. تعداد بسیاری از ساکنان هامبورگ سعی کرده‌اند به ما کمک کنند ولی به نظر می‌رسد سناتور از زنده رسیدن ما به هامبورگ ناخشنود است. اعلام می‌کند که هر کاری که از دستش برآید برای ما انجام می‌دهد در حالی که تا به امروز هیچ کاری برای ارتقای شرایط زندگی ما در این شهر انجام نداده است. ما از این وضعیت به ستوه آمده‌ایم و هرروز تعداد افرادی که به اعتراضات ما می‌پیوندند بیشتر و بیشتر می‌شود.

ما با هم کار می‌کنیم - ما باهم می‌جنگیم

قرار است ما شهروندان آلمان که پاسپورت آلمانی داریم ، با کسانی که کار کردن در هامبورگ برایشان بسیار سخت و چه بسا غیرممکن است، هم‌کاری کنیم. بسیاری از پناهنده‌ها اجازه‌ی کار ندارند زیرا اجازه نداده‌اند دولت آلمان به راحتی دیپورتشان کند. بسیاری تنها زمانی اجازه کار خواهند داشت که کسی با پاسپورت آلمانی شغل مورد نظر را نخواهد. خیلی‌ها هم مجبورند در شرایط بسیار بد محیطی تن به کارهای نامربوط بدهند زیرا اگر تسلیم نشوند، اجازه اقامتشان از آن‌ها سلب خواهد شد. بعضی‌ها هم نمی‌توانند کار کنند چون از دید دولت آلمان آن‌ها اصلاً وجود خارجی ندارند؛ مثل گروه ما "لامپدوزا در هامبورگ" که اجازه‌ی اقامت در کشور دیگری از اتحادیه اروپا را داریم اما نمی‌توانیم آن‌جا زندگی کنیم چون در آن کشورها هیچ کاری برای ما نیست. ما می‌دانیم که در چنین شرایطی مجبوریم از دولت حقوق بگیریم و یا تن به کارهای غیرقانونی بدهیم، کارهایی که شرایط کاری در آن اصلاً مناسب نیست، حقوقشان بسیار کم است و قوانین کار که از کارگران محافظت می‌کند، تقریباً اصلاً رعایت نمی‌شود. ما نمی‌خواهیم مسئول پایین آمدن حداقل دستمزد کارگران در آلمان باشیم. ما مجبوریم سراغ این کارها

برویم. ما می‌دانیم که هامبورگ به کار و توانایی‌های ما پناهجویان احتیاج دارد. بسیار از افراد و شرکت‌ها از کارهای غیرقانونی امثال ما سود می‌برند و در ازایش مجبور نیستند به هیچ ارگانی پاسخگو باشند. سناتور نمایندگان چه کسانی است وقتی به همین راحتی این سیستم بهره‌برداری انسانی را می‌پذیرد
ما تنها خواستار رعایت حقوق اولیه و انسانی‌مان هستیم.

- **حق کار و آموزش حرفه‌ای بدون در نظر گرفتن وضعیت قانونی پناهجو.**
- **اجازه‌ی کار برای تمامی ساکنین هامبورگ**

حق زندگی در شرایط انسانی:

ما، انسان‌هایی که هیچ مدرک شناسایی نداریم و به خاطر رنگ پوستمان و یا اسممان طرد شده‌ایم، که در آپارتمان‌های نامناسب و با اجاره‌های بالا زندگی می‌کنیم و یا اصلاً نمی‌توانیم جایی را اجاره کنیم چون صاحب‌خانه در چشمانمان نگاه می‌کند و می‌گوید: " من به خارجی‌ها اجاره نمی‌دهم! " ما با گروه‌های مردمی متحد می‌شویم که سال‌هاست با بالا رفتن بی‌اندازه‌ی اجاره‌خانه‌ها و بیرون انداختن فقیرترها از محله‌هایشان و راندن آن‌ها به حاشیه شهر مبارزه می‌کنند تا بتوانیم فضای شهرمان را دوباره از آن خود کنیم. مل همراه بی‌خانمان‌ها می‌جنگیم و نه علیه آن‌ها. ما می‌جنگیم زیرا می‌دانیم که میزان سود افراد و مؤسسات خرید و فروش مسکن مهم‌تر از نیاز عموم مردم است. داشتن سقفی بالای سر یکی از نیازهای اولیه هر انسانی است و نباید این حق زیر پای سرمایه داران از بین برود. سناتور می‌گوید شهرداری نمی‌تواند در این مورد کاری بکند با این‌که کنترل فضاهای شهری و ساخت و ساز در شهر کاملاً زیر نظر سنات هامبورگ است. آن‌ها می‌توانند به راحتی فضاهای خالی اداری شهر را تبدیل به فضاهای مسکونی برای نیازمندان بکنند!

خواسته‌ها ما:

- **هیچ کس مجبور نباشد در چادر یا کانتینر زندگی کند.**
- **تبدیل فضاهای خالی به فضاهای مسکونی**
- **ایجاد آپارتمان‌های ارزان‌تر**

ما آمده‌ایم این‌جا که بمانیم

بسیاری از ما که در این شهر کار و زندگی می‌کنیم تنها از نظر قانونی تحمل می‌شویم. هر سه یا شش ماه باید به اداره‌ی مهاجرین مراجعه کنیم تا کمی بیشتر تحمل شویم. تقریباً برای ما غیرممکن شده است که اقامت دائم بگیریم. دولت آلمان قانون جدیدی را به تازگی تصویب کرده است که شرایط را برای دریافت اقامت دائم بسیار پیچیده‌تر از قبل کرده است. ما مجبوریم دوره‌ای بسیار طولانی و نامعینی را در این‌جا زندگی کنیم تا بتوانیم درخواست اقامت دائم بدهیم، درخواستی که احتمالاً رد خواهد شد. با این‌که سناتور هامبورگ قانوناً می‌تواند درخواست ما را از روش‌های دیگری بررسی کنند، اما این روش‌ها معمولاً استفاده نمی‌شوند. نتیجه‌ی این نوع برخورد این است که بسیاری از ما مجبور خواهیم شد به صورت غیرقانونی در هامبورگ زندگی کنیم و در نتیجه از خیلی از حقوق اجتماعی و بدیهی شهروندان عادی این‌جا محروم خواهیم شد، حقوقی مثل حق درمان و دارو.

خواسته‌های ما:

- دسترسی به خدمات درمانی برای همه
- اجازه اقامت برای همه کسانی که در هامبورگ زندگی می‌کنند- امکانش است!
- توقف کامل دیپورت کردن، برای همیشه.

همه‌ی ما جزئی از این شهر هستیم. دولت و قوانینش بسیاری از ما را مجبور می‌کنند زندگی غیرقانونی در پیش بگیریم، کارهای نامناسب و ارزان را قبول کنیم و از هیچ‌گونه خدمات اجتماعی برخوردار نباشیم. سناتور مردم را مجبور کرده است که در چادر زندگی کنند. این برای شهر پول‌داری مثل هامبورگ غیرقابل قبول است. ما می‌دانیم که وقتی می‌گویند کاری از دستشان ساخته نیست، دروغ می‌گویند. آن‌ها می‌توانند قانون را به نفع ما تغییر دهند تا شرایط زندگی برای همه بهتر شود و پناهجویان بتوانند در هامبورگ بمانند. ما می‌دانیم که این انتخابات قرار نیست در کل چیزی را تغییر دهد، برای همین باید الان دست به کار شویم. تلاش برای ماندن گروه "لامپدوزا در هامبورگ" به ما نشان داد که بسیاری از مردم از سناتور و شهرداری هامبورگ دور افتاده‌اند و ما می‌خواهیم همه بدانند که در این شهر جایی برای آن‌ها وجود دارد.

ما مبارزه‌ی خود را برای به‌دست آوردن حق اقامت برای تمام ساکنین هامبورگ، شرایط اسکان بهتر و ارائه‌ی خدمات اجتماعی و سیاسی برای همه ادامه خواهیم داد.

سیاستمداران باید بدانند که اگر به حقوق پناهجویان در هامبورگ هم‌چنان بی‌اعتنا باشند و آن‌ها را نادیده بگیرند، با تظاهرات عظیمی روبه‌رو خواهند شد. ما می‌خواهیم در شهری زندگی کنیم که تمام ساکنین آن بدون در نظر گرفتن وضعیت قانونیشان حق ماندن داشته باشند.

تظاهرات

31 ژانویه 2015

ساعت 1 بعدازظهر، LANDUNGSBRÜCKEN, HAMBURG